

Pünkösd után XXII. vasárnap. Kismisére.

Adjátok meg Istennek, ami az Istené.

A mai Evangélium szakasza szerint összefognak a farizeusok a heródes-pártiakkal, hogy Jézust megfogják beszédében. Esküdt ellenségei egymásnak, de amikor Jézusról van szó az iránta érzett még nagyobb gyűlölet elfojtja bennük a kölcsönös ellenszenvet. Szabad-e adót fizetni a császárnak? A nyílt felelet veszélyes mindenképpen. Szabad – akkor a népnél lehet bevádolni – nem szabad, akkor pedig a római hatóság teszi rá a kezét, mint lázítóra. Adjátok meg a császárnak, ami a császáré és Istennek, ami az Istené.

Mivel tarozunk a jó Istennek?

Urunk, de Atyánk is ő nekünk. Nem a rabszolgák kényszeredett hódolatát, hanem a gyermek bizalmas közeledését várja. Amint a gyermek első tekintetével szülei arcát keresi, úgy kell nekünk is mennyei Atyánkat köszönteni. Az első az imádság adója, amivel neki tartozunk. Török nagyúr megleckézteti a nála szolgáló keresztény magyarokat. Keresztény kutyák vagytok.

A második adó a hetedik nap adója.

A parancsolatok megtartásának adója.

Mivel tartozunk embertársainknak? Kinek parancsal, kinek pedig engedelmességgel. Nincs más hatalom csak az Istentől. Akár vallja, akár tagadja az ember. És lehet a hatalommal helyesen bánni, lehet visszaélni vele. Számadással tartozik mindenki a rábízott hatalommal.

Mindenkinek pedig adósai vagyunk a szeretettel. Testvérek! Ne tartozzatok egymásnak csak azzal, hogy szeretitek egymást, mert aki szereti felebarátját, az teljesítette a törvényt.

Kőröstarján, 1965. november 7.